№ 99. Sobota 27. Kwietnia 1861. Rok wydania 51.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł. miesięcznie 1 zł. 75 centów waluty austr. — Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Wiedeń, 24. kwietnia. Dnia dzisiejszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XX. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 44. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 11. kwietnia 1861, względem zniesienia urzędu kontroli w Schumburgu.

Nr. 45. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 12. kwietnia 1861, ważne we wszystkich krajach koronnych powszechnego terytoryum celnego, względem kontroli szmat w pogranicznym okręgu południowego Tyrolu.

Nr. 46. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 19. kwietnia 1861, względem zniesienia pobocznego urzędu celnego II. klasy w Zurkovo.

Nr. 47. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 20. kwietnia 1861, ważne we wszystkich krajach koronnych monarchyi, względem cen krajowej soli fabrycznej i bezpłatnego przewozu zagranicznej soli na potrzeby techniczne.

Sprawy krajowe.

Lwów, 26. kwietnia. Dzisiejsze posiedzenie sejmu krajowego zagaił marszałek JO. ks. Leon Sapieha o godzinie 10½ przed południem. Po zatwierdzeniu odczytanego przez sekretarza posła Zatwarnickiego protokołu rozpraw z ostatniego posiedzenia, oznajmił marszałek, że poseł Boczkowski ze względu na słabowite zdrowie niemoże przyjąć posady członka wydziału krajowego i ten urząd składa. Ponieważ poseł Boczkowski z Kuryi właścicieli większych posiadłości wybrany był członkiem wydziału krajowego, przystąpiono więc na wezwanie marszałka do wyboru nowego członka wydziału przez posłów tej kuryi. Wybór odbył się zapomocą kartek i wybrany został na miejsce posła Boczkowskiego, poseł Smarzewski członkiem wydziału krajowego.

Marszałek wezwał potem zgromadzenie ażeby z kolei porządku dziennego przystąpiło do wyboru posłów do rady państwa.

Poseł Alexander hr. Borkowski w dłuższej przemowie wyłożył powody, dla których wysłanie posłów do rady państwa w obecnych stosunkach uważa za niestosowne, i wniósł, ażeby sejm uchwalił przedłożyć Najjaśniejszemu Panu wniosek tej treści: wtedy dopiero wyszle posłów swoich do rady państwa, jak zformułuje życzenia i warunki tyczące się łączności kraju naszego z całością państwa.

Poseł Dietl oświadczył się za wysłaniem posłów do rady państwa na podstawie statutu i wyraził nadzieję, że sejm wnet znowu się zbierze ażeby własną krainę autonomicznie urządzić.

Poseł Siwiec oświadczył się za bezwarunkowem wysłaniem posłów do rady państwa.

Poseł Ziemiałkowski po dłuższej przemowie za autonomią krajową oświadczył, że wysłanie delegatów do rady państwa nie może być uważane za zrzeczenie się praw kraju do autonomii.

Następnie poseł Henryk hr. Wodzicki wniósł motywowane przejście do porządku dziennego tej treści:

„Zniewoleni wyraźnem orzeczeniem ustawy, przystępujemy do wyboru posłów do rady państwa i przerywamy rozpoczętą pracę ustawodawczą sejmu, od którego kraj oczekiwał organicznego swego urządzenia. Temu to jedynie sejmowi przyznaje kraj moc stanowienia w sprawach naszych, gdyż opiera się na podstawie owych tradycyi, prawnego poczucia i prawnych wymagań, które Jego c. k. Apostolska Mość w swym manifeście i dyplomie z 20. października r. z. uznać raczył za główną skazówkę swych rządów."

„Wysłannicy nasi jako wyłączni reprezentanci Galicyi i Krakowa w radzie państwa obstawać będą bez wątpienia przy prawach historycznych należnych naszemu krajowi."

„W tej więc myśli sejm przystępuje do wyboru posłów do rady państwa."

Wniosek ten znaczną większością głosów został przyjęty.

Przystąpiono potem za pomocą kartek do wyboru posłów do rady państwa według kuryi.

Poruszoną przez marszałka kwestyę względem wyznaczenia dyet dla posłów do rady państwa rozstrzygnięto na wniosek posła Ziemiałkowskiego oświadczeniem, że wyznaczenie tych dyet należy do kompetencyi rady państwa, i że c. k. Namiestnictwu przysłuża prawo dawania posłom zaliczek.

Wniosek posła księcia Jerzego Lubomirskiego, ażeby sejm polecił wydziałowi krajowemu przedsięwziąć bezwłocznie stosowne kroki, aby zawiadywanie zakładem narodowym imienia Ossolińskich przez władze administracyjne jak najrychlej ustać mogło, przyjęto absolutną większością głosów.

Również przyjęty został większością głosów wniosek posłów Henryka hr. Wodzickiego, Zyblikiewicza i księcia Adama Sapiehy, ażeby wydział krajowy przedstawił sejmowi projekt do ustawy w celu zastąpienia języka niemieckiego w szkołach, administracyi i sądach językiem polskim i ruskim.

Na wniosek posła księcia Adama Sapiehy posiedzenie o 3ciej godzinie po południu przez marszałka zostało zawieszone, a o godzinie 6½ wieczór znowu rozpoczęte.

Po zagajeniu posiedzenia wieczornego wniósł poseł Marszałkiewicz zapytanie do obecnego c. k. wiceprezesa Namiestnictwa W. Karola Moscha, co się stało z funduszem w kwocie 1138 złr. 38 kr. m. k. zebranym w roku 1847 ze składek publicznych na zapomogę kilku klęską dotkniętych gmin obwodu Sądeckiego, który to fundusz w r. 1854 złożony został do tamtejszego urzędu obwodowego.

Pan wiceprezydent oświadczył, iż nie jest w stanie dać w tym względzie wyjaśnienia nie mając pod ręką aktów odnoszących się do tej sprawy. Zresztą nie jest to rzecz kraju lecz gmin. Należy przeto udać się o wyjaśnienie tej sprawy zwyczajną drogą do rządu.

Po tem oświadczeniu zgromadzenie przeszło do porządku dziennego i uchwaliło na wniosek posła Smarzewskiego przedłożony imieniem komisyi wnioskodawczej, wszystkie dotychczas do sejmu wniesione podania i wnioski przesłać do wydziału krajowego z poleceniem, żeby je zbadał i w swoim czasie zdał z nich sprawę sejmowi.

Wniosek posła Zyblikiewicza ażeby sejm polecił wydziałowi krajowemu podanie do Najjaśniejszego Pana, żeby licytacyę dóbr kameralnych Jaworowa na dzień 16. maja rozpisaną wstrzymać raczył, został większością głosów uchylony.

W końcu ogłosili skrutatorowie następujący rezultat wyboru posłów do rady państwa.

Z kuryi gmin wiejskich wybrani zostali posłami do rady państwa absolutną większością głosów posłowie: Tarczanowski, ksiądz Nehrebecki, ks. Połowy, Karpiniec, Kowbasiuk, Bielewicz, Rusiecki, ks. Mogilnicki, ks. Kuziemski, Rogalski, Stocki, ks. Juzyczyński, Adam hr. Potocki, Dr. Bętkowski, ks. Ruczka, Witalis. ks. Morgenstern i Rogawski.

Z kuryi miast i izb handlowych posłowie: Dr. Smolka, Dr. Helcel, Dr. Reyzner, Dr. Szemelowski, Kirchmajer, Krzysztofowicz i Gutowski.

Z kuryi większych posiadłości posłowie: Dr. Dietl, Wężyk, Grocholski, JM. ksiądz biskup Litwinowicz, Dr. Zyblikiewicz, Kazimierz hr. Dzieduszycki, Hubicki, Cielecki, Horodyski, Kazimierz hr. Wodzicki, ks. Alexander Dobrzański, Szeliski i Bocheński.

Przed zamknięciem sesyi wynurzył marszałek JO. książę Leon Sapieha zgromadzeniu w czułych wyrazach podziękowanie za poważne i pełne godności i zgody postępowanie, oświadczając iż krótki czas niedozwolił sejmowi powziąć ważnych uchwał dla dobra kraju, zaledwie zdołał się ukonstytuować i poruszyć ważniejsze sprawy kraju. W końcu wyraził nadzieję, że niebawem znowu sejm się zbierze i wierny swojemu powołaniu pracować będzie dla dobra kraju.

Posiedzenie zamknięte zostało przez marszałka przed 8. godziną wieczór.

(Odszczególnienie. — Sejmy krajowe.)

Wiedeń, 24. kwietnia. Jego c. k. apost. Mość w najmiłościwszem uznaniu wieloletniej wiernej i użytecznej służby Jana Hallauera kasyera obwodowego i pierwszego wyższego urzędnika kasy zbiorowej w Bochni, raczył najwyższem postanowieniem z d. 11. kwietnia nadać złoty krzyż zasługi z koroną, przenosząc go równocześnie w stały stan spoczynku.

Czerniowce, 23. kwietnia. Wczorajszem wieczornem posiedzeniem zamknął się sejm krajowy. Adres dziękczynny do Jego Mości Cesarza doręczył starosta krajowy uroczyście szefowi kraju.

Ostatnia przemowa Hormusakiego, w której przedstawiał niestosowność wyboru włościan do rady stanu, sprawiła niepomyślne wrażenie.

Zara, 23. kwietnia. Na wczorajszem posiedzeniu sejmu wyznaczono płacę prezydenta na 4000 a członków wydziału na 2000 zł. Deputowanym sejmu krajowego przyzwoliła izba dyetę 5 zr. z funduszu krajowego. Względem dyet dla deputowanych do rady stanu toczyła się debata nad tem, czy mają być wyznaczane ze skarbu państwa czy też z funduszu prowincyonalnego; wkońcu zapadła uchwała, zastosować się w tej mierze do postanowienia innych sejmów krajowych. Potem uchwaliła izba jednogłośnie, że wydział ma przedewszystkiem ułożyć projekta ku poparciu sławiańsko-dalmatyńskiej narodowości i języka, do spiesznego przeprowadzenia środków ku ochronie pól, i do organizacyi gmin na podstawie samorządu. Dziś będzie zapewne ostatnie posiedzenie.

— Na posiedzeniu sejmu czeskiego w dniu 19. b. m. przyszedł pod debaty wniosek deputowanego Dr. Riegera.

Wysoki sejm zechce uchwalić prośbę, jaką w innych krajach monarchyi uchwalono właśnie, aby Jego ces. Mość najmiłościwszy nasz Cesarz i Król raczył powrócić łaskę swoją skazanym za polityczne przestępstwa, i aby im pozwolił używać praw obywatelskich.

Na propozycyę Dr. Klaudi, przedsięwzięto głosowanie. Za wnioskiem oświadczyło się 188 głosów, a 36 przeciw niemu.

Anglia.

(Wyjazd Don Juana.)

Londyn, 21. kwietnia. *Advertiser* donosi o odjeździe księcia Don Juana z Anglii do Hiszpanii:

Chwila jego wylądowania w Hiszpanii zawisła od okoliczności, chociaż można się spodziewać, że prawie niezwłocznie nastąpi. Wiadome nam jest wprawdzie miejsce, gdzie obierze siedzibę, ale wymienić je nie sądzimy, by było w porę. Dość, że ten punkt jest bardzo dogodny do wylądowania każdej chwili na wybrzeże hiszpańskie.

(Rozprawy parlamentu z dnia 18. i 19. kwietnia.)

Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej z 18go zapytał pan Gregory, czy minister spraw zagranicznych otrzymał jaką wiadomość względem okupacyi części wyspy St. Domingo przez Hiszpanów, czy ma odpisy proklamacyi oficerów hiszpańskich względem tego wypadku, i czy gotów przedłożyć je izbie. Lord J. Russell odpowiedział: Rząd nie otrzymał urzędowej wiadomości względem okupacyi St. Domingo, słyszał tylko, że wątpliwą jest rzecza, czy rząd hiszpański przystanie na przyłączenie St. Domingo do Hiszpanii; obecny stan rzeczy nie pozwala mu jeszcze przedłożyć izbie dokumenta względem tego.

W izbie wyższej 19go lord Ellenborough mówił o położeniu rzeczy w państwie papieskiem. Oświadcza radość swoją z oswobodzenia Włoch, upatruje w tem palec Boży, ale mniema, że Rzym jest równie naturalną stolicą dla Włoch jak Paryż dla Francyi, a Londyn dla Anglii, i sądzi, że koniecznie powinien należeć do nowego królestwa. Niepodobna żądać, aby załoga francuska zostawała dłużej w Rzymie. Obecność jej poniża Papieża i przeszkadza konstytucyjnemu rozwojowi Włoch. Francya nie może usiłować państwo papieskie utrzymać, kiedy tego nie zapowiedziała pierwej. Duchowieństwo francuskie i wszystkich krajów katolickich żąda, aby zwrócić Papieżowi wszystkie jego posiadłości. Lecz to jest rzeczą niepodobną, a zachodzi pytanie czy Francya, a Włochy, a nawet świat cały mogą sobie życzyć, aby teraźniejsze położenie Papieża zostało nadal bez zmiany. Spodziewa się, że Cesarz Francuzów poweźmie zamiary inne, które lepiej odpowiedzą życzeniu ustalić pokój we Włoszech i na kontynencie. Utraciwszy władzę świecką, Papież nie może wykonywać władzy duchownej, a wszyscy rzymsko-katolicy chrześcianie życzą sobie pewno, aby Papież jako głowa kościoła, miał stanowisko niezależne; to zaś mogłoby nastąpić tylko wtedy, gdy Francuzi Rzym opuszczą, a katolickie mocarstwa Europy zagwarantują niepodległość Papieża.

Szanowny hrabia mówi potem o Wenecyi, i przypomina, że ją dano Austryi jako wynagrodzenie za wysilenia podjęte przeciw zamachom rewolucyi w latach 1805, 1809 i 1813 mniema jednak, że niezbędną jest potrzebą, aby Austrya pojednała się z ludem włoskim. Nie potrzebuje ona wprawdzie obawiać się armii włoskiej, ale dopóki Włochy nie odzyskają Wenecyi, szukać będą zawsze pomocy Francyi. Odzyskawszy ją zaś, będą potrzebowały starać się tylko łącznie z Szwajcaryą o utrzymanie równowagi europejskiej. Spodziewa się, że Austrya wkrótce lepiej jak teraz będzie pojmować swój interes.

Radzi aby Włochy nie mieszały się bynajmniej w spory Austryi z Węgrami i innemi krajami. Cała Europa uważałaby za zbrodniarza tego, coby w Węgrzech zapalił wojnę przeciw Austryi, bo jej całość, jest niezbędnie potrzebną dla utrzymania równowagi Europejskiej. — Sympatyę Anglii dla ludu włoskiego uważa wielu jako nadzieję pewnych korzyści. Lecz Anglia niczego nie potrzebuje na kontynencie prócz trwałego pokoju. Gdyby ktoś na zwaliskach innych mocarstw chciał zbudować wielkość swoją, Anglia po staremu, stanęłaby przeciw niemu w pierwszym szeregu. W końcu pyta czy rząd prowadził jakie korespondencye względem pojednania duchownej niepodległości papieża z panowaniem Wiktora Emanuela.

Lord Wodehouse odpowiada, że nie. Anglia, mówi, jest pierwszem protestanckiem mocarstwem w Europie. Rząd ubolewa nad teraźniejszem położeniem papieża, ale nie może brać inicyatywy w jego sprawie. Rozwiązanie kwestyi będzie zależeć od tego, czy Francya odwoła wojska swoje z Rzymu. Minister Jej Mości Królowej nie tail wcale, że rząd angielski pragnie tego. Nie sądzi aby kwestya rozwiązać się nie dała, lecz twierdzi, że rządowi protestanckiemu nie wypada mieszać się w nią.

Kwestya wenecka wszystkim zarówno leży na sercu. Ministrowie Jej Mości Królowej obu stronom odradzały zaczepkę, a to, by je ochronić od odpowiedzialności, i przestrzedz, że napadnięty pozyska całą sympatyę świata. Spodziewa się, że polityk kierujący losami Włoch pojmie należycie, że czas jest jedynym, i najlepszym środkiem rozwiązania kwestyi rzymskiej i weneckiej.

Lord Clarendon pochwala zamiar rządu zostawić mocarstwom katolickim rozwiązanie kwestyi katolickiej. Sądzi, że Cesarz Napoleon byłby chętnie odwołał wojsko z Rzymu, gdyby wyprawa Garibaldego spóźniła się o miesiąc. Włochy okazały się narodem dojrzałym, i bezwątpienia przezwyciężą szczęśliwie wielkie trudności.

Lord Derby podziela zdanie poprzednich mowców. Uważa, że prawo Austryi do Wenecyi jest całkiem słuszne, ale utrzymanie Wenecyi przy Austryi nasuwać może wiecznie trudności z królestwem włoskiem; a przecież interesem jest Austryi żyć tam w zgodzie. Pochwala postanowienie izby nie interweniować w kwestyi rzymskiej. To wywołałoby najgorsze następstwa. Mniema jednak, dopóki kwestya rzymska rozwiązaną nie będzie, pokój Europejski będzie w ciągłem niebezpieczeństwie. Podług jego zdania najlepiej by było, aby świecka władza papieża ustała, a duchowna odzyskała niepodległość.

Natem kończy się dyskusya, posiedzenie zamknięto kilka minut przed godz. 7 wieczorem.

Francya.

(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)

Paryż, 21. kwietnia. Sądzą, że dzisiejszy stan rzeczy niedozwoli Cesarzowi przebywać tego lata ani w Compiegne ani w Fontainebleau; wolny czas przepędzać będzie w St. Cloud. — Według wychodzącego w Nantes *Phare de Loire* poleca ministeryum prefektom przestrzegać, by dzienniki zbyt śmiało nie rozgłaszały jakie się podejmują uzbrojenia po portach i na flocie. — Jak słychać, zamierza rząd francuski wyprawić na morze bałtyckie dwa obserwacyjne okręta wojenne.

Zapowiadają nową notę do wielkich mocarstw względem Syryi; ma ona bliżej wyjaśnić francuskie plany co do organizacyi krajów tamtejszych. — Do Tulonu wydano rozkaz zrestaurować wszystkie okręta transportowe do przewiezienia francuskiego korpusu okupacyjnego z Syryi do Francyi zaraz po upływie oznaczonego terminu.

Patrie i *Pays* donoszą, że przeznaczona na blokadę albańskiego wybrzeża turecka eskadra będzie się składała z sześciu okrętów wojennych pod dowództwem Mahmuda Baszy. Cztery z tych statków, fregata parowa, korweta parowa i dwa parowe statki kanonierskie, już d. 13. stanęły na miejscu, i rozpoczęły blokadę. Korweta przytrzymała zaraz na zajutrz sygnalizowany przez tureckich ajentów bryg, pod jońskim pawilonem. Bryg wiózł broń i amunicyę, odesłano go do Antivari. Zaś dwa drugie tureckie okręta wojenne, parowy okręt liniowy na którem Omer Basza, i fregata śrubowa, przewiozą wojsko i zasoby artyleryjne do Hercegowiny a pod koniec kwietnia odpłynie do Konstantynopola.

— Strasburg ma być centralną siedzibą systemu policyjnego, którego głównem przeznaczeniem czuwać na granicy niemieckiej.

Włochy.

(Wypadki dzienne. — Ruchy reakcyjne.)

— *Kolońska gazeta* ogłasza notę hr. Cavoura do margrabiego d'Azeglio z dnia 16. marca. Hr. Cavour kreśla w niej z poetycznym zapałam szczęście i pomyślność krajów włoskich, które zajął Piemont, i jak silnie utwierdził już swe panowanie w nowo zagarniętych prowincyach, z wyjątkiem niejakich trudności administracyjnych we Włoszech południowych. Hr. Cavour odwołuje się lekkomyślnie jak zwykle do zasad moralności, honoru i patryotyzmu. Co do Wenecyi wyraża się jak następuje:

W obecnem położeniu Europy kwestya Wenecka nie da się rozwiązać oddzielnie. Chcąc ją rozstrzygnąć siłą możnaby wzniecić pożar, którytby rozszerzył się daleko, za który odpowiedzialność w obec Europy spadłaby na ten rząd, któryby pierwszy zezwolił swym wojskom przekroczyć granicę.

Rząd królewski przejęty tą prawdą postanowił wszystko przedsięwziąć aby zapobiedz temu, coby mogło sprowadzić wojnę Europejską. Rząd Króla JMc. będzie oczekiwał aż sam bieg wypadków przekona wszystkich mężów stanu obznajomionych z kwestyą wenecką, że posiadanie Wenecyi osłabia potęgę Austryi, i jest zarazem przyczyną niepokoju we Włoszech i w Europie.

Rosya i Królestwo Polskie.

(Wiadomości z Warszawy.)

Warszawa, 20. kwietnia. *Gazeta warszawska* ogłasza co następuje:

Z polecenia dyrektora głównego wyznań religijnych i oświecenia publicznego podaje się do wiadomości.

Od niejakiego czasu ludzie niespokojni, zapominając o czci należnej kościołowi i duchowieństwu, oddają się po świątyniach Pańskich spiewom, które nietylko że przez kościoł nie są aprobowane i rytuałem kościelnym nie objęte, ale nawet nie mają cechy właściwej modłom i pieśniom nabożnym.

Spiewy te, niepokojąc umysły ostatniemi wypadkami rozdrażnione, podniecają lud do naruszania porządku publicznego i to właśnie w tej uroczystej chwili, kiedy uczucie porządku i ufnego oczekiwania zkądinąd szerzy się i ustala.

To samowolne wprowadzanie do świątyń Pańskich spiewów nieupoważnionych przez władzę duchowną, ubliża tej władzy, do której starodawnym obyczajem ojców naszych, inicyatywa w tej mierze zawsze należała i należy.

Opierając się na powyższem, władza duchowna, równie jako też i świecka pragną przedewszystkiem aby ci, którzy są przyczyną ubliżania kościołowi i porządkowi publicznemu, przez samowolne spiewy uznali błąd swój i zastanowić się chcieli nad ogromną szkodą, jaką całemu społeczeństwu przynoszą.

Dla wiadomości ich dodamy i to jeszcze, że w razie niezaprzestania tych przywłaszczeń w świątyniach, władza idąc w pomoc usiłowaniom duchowieństwa, użyje służących jej prawnych środków do utrzymania porządku jak wszędzie, tak tembardziej i po świątyniach Pańskich.

— Z polecenia dyrektora głównego prezydującego w komisyi rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego, dla okazanej przez znaczną część uczniów gimnazyum gubernialnego w Radomiu, niesforności względem zwierzchności szkolnej klasy IV. i V. tegoż gimnazyum, aż do dalszego rozporządzenia zamknięte zostały.

Na pełniącego obowiązki dyrektora tegoż gimnazyum, powołany został dotychczasowy inspektor Józef Żuchowski.

— Z polecenia dyrektora głównego prezydującego w komisyi rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego, z powodu rozmyślnego wybijania szyb przez uczniów zwierzchnikowi szkoły, klasa 3cia gimnazyum gubernialnego warszawskiego zamkiętą została aż do dalszego rozporządzenia.

— W mieście Łodzi, w nocy z 21. na 22. b. m. tłum robotników i czeladzi niemieckiej napadłszy jedną z najpiękniejszych przędzalni bawełny, własnością pana Szayblera będącej, powybijał drzwi i okna i poniszczył machiny w mniemaniu, że takowe zmniejszają ich zarobkowanie. Aby podobne gwałty nie mogły się ponowić, przedsięwzięte są ze strony władzy odpowiednie środki.

Turcya.

(Zamieszki w Bosnii i Hercegowinie. — Wiadomości bieżące.)

Konstantynopol, 16. kwietnia. Z ministeryum spraw zagranicznych w Konstantynopolu nadeszła według *Ostd. Post* do tureckiej ambasady w Wiedniu następująca depesza: „W Perowicy między wojskiem wysłanem z Piatowic, ażeby przedsięwziąć rekonesans i rokoszanami wspartymi przez Montenegrynów, zaszło starcie się, w którem przeszło 14 rokoszan poległo, z naszej strony jest 1 poległy i czterech rannych. Podczas tej walki przyaresztowano na reklamacyę księdza Teodora kilku Baszybozuków, którzy klasztorowi w Cossirewo w nahii Barali zabrali bydło i przedmioty w wartości przeszło 14.000 piastrów, poczem zabrane przedmioty zostały zwrócone. Banda zbójecka zabiła trzech muzułmańskich pasterzy włości Okalechte koło Bilekia i zabrała z sobą ich głowy. Gdy inna banda rokoszan i Montenegrynów licząca około 3000 ludzi rzuciła się na trzody i pasterzy Niksiczu, pół mili od mieszkań, pospieszyło na ich pomoc wojsko i mieszkańcy tej włości, i po pięciu godzinnej walce zostali rokoszanie i Montenegryni odparci, uprowadzili jednak z sobą 200 sztuk bydła. Muzułmanie mieli 6 poległych a 12 ranionych, strata rokoszan i Montenegrynów niewiadoma. Szczegóły tudzież kaszkiet z dewizą montenegryńską znaleziony na jednym z poległych, posłano kuryerem do Konstantynopola.“ — Według telegraficznej depeszy dziennika *Hamb. Nach.* z Paryża z 18. kwietnia, mianowany jest Omer Basza nadkomendantem Herzegowiny.

— *Journal de Constantinople* ma wiadomości z Damaszku z 12. b. m., że Abd-el-Kader otrzymał rosyjski order białego orła. Miasto będzie telegrafem połączone z Bejrutem. Wychodźtwo chrześcian ztamtąd trwa nieprzerwanie, chociaż teraz nie ma do tego żadnego powodu, i rząd stara się odwieść wychodźców od tego zamysłu. Nowe pieniądze papierowe, które Porta chce wydać, będą aż od marca 1862 st. stylu puszczone w obieg.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Tryest, 24. kwietnia. Lesseps przyjechał tu dzisiejszym paropływem Lloyda z Alexandryi.

Paryż, 22. kwietnia. Depesza sekretarza księcia Mikołaja z Cetynii z 21. kwietnia donosi: „Pogłoska względem wylądowania Garibaldzistów pod dowództwem Mierosławskiego w Spizzy jest zawczesna.“

Londyn, 24. kwietnia. *Times* pisze: Listy z Cherbourga donoszą, że w miesiącu czerwcu oczekują tam znacznej floty rosyjskiej; Cesarz Napoleon pragnie, ażeby do tego czasu miała Francya 12. fregat pancernych. — *Daily News* donosi, że książę Napoleon mianowany jest prezydentem komisyi, która reprezentuje Francyę przy powszechnej wystawie. — Podług doniesień z Szanghai panuje głód w Pekinie. Posłowie angielski, francuski i holenderski, wezwani do powrotu, zjechali napowrót do Pekinu.

Turyn, 25. kwietnia. (Na Paryż.) Garibaldi pojednał się z Cavourem i Cialdinim po osobistej rozmowie z nimi, poczem odjechał do willi Pallaviciniego.

Madryt, 21. kwietnia. *Korespondencya* zaprzecza wiadomości podanej w *España*, jakoby rząd hiszpański niechciał jeszcze przyjąć anexyi San Domingu; nadto dodaje, że Hajtianie upraszali o protektorat Hiszpanii.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 26. kwietnia. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne: mec pszenicy (81 ℔) 5złr. 70c.; żyta (77 ℔) 4zł. 9c.; jęczmienia (63 ℔) 2zł. 78c.; owsa (47 ℔) 1zł. 61c.; hreczki 3zł.; fasoli 4zł. 80c.; ziemniaków 1zł. 49c.; — cetnar siana 1zł. 2c.; słomy pasznistej 96c.; podściółki 77c.; — sąg drzewa bukowego 17zł. 32c.; sosnowego 11zł. 67c. — Ceny drobiazgowej sprzedaży bez odmiany.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 26. kwietnia.

Hotel rosyjski: PP. Hr. Dunin Borkowski Miecz., z Mielnicy. — Jabłonowski Józef, z Dołhego.

Hotel europejski: Urbański Wład., z Sanoka. — Smarzewscy Franciszek i Alexander, z Artasowa. — Orłowski Kajet., z Krakowa. — Kęplicz Miecz., z Orłoszowa.

Hotel Lange: Fedorowicz, c. k. podpułkownik, z Czerniowiec.

Hotel angielski: Pohorecki Adam, z Cichoburzy.

Hotel krakowski: Hr. Komarnicki Roman i Niedzwiecki Robert, ze Złoczowa. Raciborski Nap., z Czemeni.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 26. kwietnia.

PP. Br. Brunicki Emil, c. k. rotmistrz, do Przemyśla. — Nowicki Kaz., do Tesarowa. — Fałkowski Melch., do Witryłowa. Gutowski Wład., do Dobrowlan. — Hr. Zamojski Szcz., do Wysocka. — Szaszkiewicz Grzegorz, c. k. radca minist., do Wiednia. Hr. Komorowski Fran., do Łuczyc. — Zagórski Miecz., do Podburza. — Hr. Drohojowski Kaz., do Balicy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 25. kwietnia 1861.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7 god zrana	323.58	+ 4.3	79.5	połud.-zach.	sł.	pochmurno
2 god. po poł.	323.29	+ 8.6	43.3	zachodni	„	„
10 god. wiecz.	323 55	+ 3 8	86.1	„	„	„

Termina

sprzedaży, kupna, dzierżawy, licytacyi i t. d.

Dnia 30 kwietnia: Licytacya na wyrestaurowanie kanałów w budynku c. k. urzędu obwodowego w Żółkwi.

Dnia 2. maja: Sprzedaż realności nr. 86 w Nadworny. — Sprzedaż starego żelaza we Lwowie. — Sprzedaż stajni na konie w Mazurówce w Grzymałowie.

Dnia 5. maja: Wydzierżawienie dóbr Rogoschestie w Czerniowcach.

Dnia 19. maja: Sprzedaż realności nr. 96 w Złoczowie; realności nr. 179¼ we Lwowie i realności nr. 114 w Stryju.

Kurs lwowski.

Dnia 26. kwietnia		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr	6	90	6	98
Dukat cesarski	„ „	6	92	7	1
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	12	5	12	25
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	30	2	33
Talar pruski	„ „	2	20	2	27
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	81	—	82	—
„ „ „ m. k. za 100 zlr.	bez kuponów	85	—	86	—
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	158	—	160	—
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	64	—	65	—
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	76	—	77	—

Kurs listów zastawnych w gal. stan. instytucie kredytowym.

Dnia 26. kwietnia	Instytut kupuje zł.	Instytut kupuje c.	Instytut sprzedaje zł.	Instytut sprzedaje c.	Za kupon wypada zł.	Za kupon wypada c.
Dawne prócz kuponów 100 po w. a.	86	10	86	94	1	34⅙
Nowe „ „ 100 „ „	82	—	82	80	1	27 7/9

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 26. kwietnia.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 zlr. 76.50. Metaliki po 5% za 100 zł. 65.50; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.— Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.— ; Węgier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 720.—; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 163 40; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Srebro za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 147.50. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 148.—. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 7.1 , dukaty ces. pełnej wagi —.—, korony —.—, półkorony —.—. Srebro —.—.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 23. kwietnia.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% . .	61 —	—.—
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	77.10	77.20
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	76.30	76.50
Z r 1851, ser. B. po 5%	— —	—.—
Metaliki po 5%	64 75	65.—
Metaliki z proc od maja do listopada po 5%	65.20	65 40
dtto. „ 4½% . . .	57 50	57.75
dtto. „ 4%	51 —	51 50
dtto. „ 3%	38.25	38.50
dtto. „ 2½%	33	34.—
dtto. „ 1%	12 90	13 —
Przez. do wylos. z r. 1839	111.	111.50
„ 1854	86 25	86 75
„ 1860	81 —	81 25
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł . .	83 50	84.—
Renty Como po 42 lir. aus.	15 50	16.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	63 —	64 —
„ 4½%	55 —	56 —
„ 4%	49.—	50.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	41.—	42.—
„ 3%	41 —	42.—
„ 2½%	—.—	40.—
„ 2¼%	33.—	35.—
„ 2%	30.—	35.—
„ 1¾%	27.—	28.—
dtto. z procent za granicą . „ 5%	63.—	64.—
„ 4½%	55 —	56.—
„ 4%	49.—	50.—

B. Krajów koronnych (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.)	pien.	towar
Niższej Austryi	88.—	88.50
Wyż. Aust. i Salb	87.50	88.—
Czech	89.75	90.25
Morawii	85.—	85.50
Szląska	84.50	85.—
Styryi	83.50	84.—
Tyrolu	97.—	99.—
Kar., Krainy. i Wyb.	88.—	89.—
Węgier	66 25	67.—

Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł.	pien.	towar
Ban. Tem., Kroacyi i Slawonii . . .	64.50	66.—
Galicyi	64 50	65 —
Siedmiogr. i Bukow.	61 50	62 25
Lom. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Wen. pożyczka z r. 1859	90 50	91.—
Dług Tyrolu po 5%	63.—	64.—
„ 4%	49.—	50.—
„ 3½%	41.—	42.—
Dług Salcburga „ 3%	35.—	36.—
„ 2½%	30.50	31.—
Dług Krainy „ 2%	24.—	25.—
„ 1¾%	20.—	21.—

2. Stan oblig. domestykaln.

po 3% za 100 zł. . .	20.—	21.—
„ 2½% za 100 zł. . .	17.—	18.—
„ 2¼% za 100 zł. . .	16.—	17.—
„ 2% za 100 zł. . . .	14.—	15.—
„ 1¾% za 100 zł. . .	11.—	12.—

3. Akcye.

Banku nar.	726 —	728 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	163 —	163 10
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	568 —	570 —
Półn. kolei po 1000 zł. m.k.	2020	2022.—
Tow. kolei żel państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	283 50	284.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	177 50	178.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. .	106 25	106.75
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 140 zł. (70%)	186 —	187.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m.k. z wpł. po 140 zł. (70%)	158 —	158 60
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	19.—	20.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k	60.—	61.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k, ...	660.—	665.—

	pien.	towar.
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	144.—	146.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k. . . .	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a. .	108.—	110.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	419.—	420.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	185.—	192.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	385.—	390.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k. . . .	395.—	400.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k. . . .	—.—	—.—

4. Listy zastawne.

Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	102.—	102 50
10 „ 5%	97 —	98 —
przeznacz. do los. po 5%	89.25	89 75
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	99 50	100.—
przez. do los. po 5% .	85.25	85 75
Gal. Tow. kred. po 4% . .	86 50	87.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	95.50	95.75
detto detto w srebrze uproc za 100 zł. w. a.	106 60	106 80
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	149.—	150.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	91.75
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	144.—	145.—
Kol. Gloggn. za 100 zł. .	79.50	80.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	98.50	99.50
Lloyda za 100 zł. . . .	83.—	83.50

6. Losy.

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	115 75	116 —

	pien.	towar.
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	99.—	99.50
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	127.50	128.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	36.50	37.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	96.—	97.—
Salma „ 40 „ „	37.25	37.75
Palfiego „ 40 „ „	36 25	36.75
Clarego „ 40 „ „	35.25	35.75
St. Genois „ 40 „ „	36 75	37 25
Windischgrätza 20 zł. „	21.75	22.25
Waldsteina 20 „ „	26.—	26 50
Keglevicha 10 „ „	16 50	16.75

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	126 75	126 75
Berlin za 100 tal. . . .	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal. . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	126 75	126 75
Genua za 100 lir. piem. .	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B. .	111 50	111.75
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt . .	148 40	148 75
Lugdun za 100 fr. . . .	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr. . . .	—.—	—.—
Paryz za 100 fr.	58 90	58.90
Praga za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

w przecięciu w w. a.

Dukaty ces. men.	7 zł.	02	c.
dtto. pełnej wagi . . .	7 „	01	„
Korona	20 „	50	„
20frankówka	11 „	68	„
Rosyjski impery.	12 „	22	„
Talar związkowy	2 „	23	„
Srebro	148 zl.	—	c.

Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50 c.

KRONIKA.

Ceny mięsa wołowego

dla ludności chrześciańskiej we Lwowie od dnia 24. kwietnia 1861.

Tutejsi rzeźnicy i rzeźniczki podali na bieżący tydzień następujące ceny rozmaitych gatunków mięsa:

1 funt wiedeński za krajcary w walucie austryackiej.

Nazwisko	Miejsce		Polędwica	Rozbratel	Pieczeń	Ozór	Ogon	Krzyżówka	Pieczeń biała	Krajówka	Usztyk	Kark	Szponder	Grube żebro	Pół-żebro	Łopatka	Pierś (brust.)	Części przydatne od łytki i głowy	Uwaga.
Frankowska Joanna	Cela nr. 1	W jatkach murowanych na krakowskiem	35	22	22	20	20	22	22	22	22	20	20	20	20	20	20	20	
Żelichowski Jan	„ 2		35	22	22	20	20	22	22	22	22	20	20	20	20	20	20	20	
Motylewski Franciszek	„ 3		35	22	22	30	20	22	22	22	20	20	20	20	20	20	20	20	
Sidorowicz Stanisław	„ 4		35	22	22	30	20	22	22	24	20	20	22	20	20	20	20	20	
Kohmann Antoni (syn)	„ 6		35	22	22	30	20	22	22	22	20	20	22	20	20	20	20	20	
Rożniatowicz Kazimierz	„ 7		35	22	22	25	20	22	22	22	20	20	20	20	20	20	20	20	
Solska Józefa	„ 8		35	22	22	30	20	22	22	22	20	20	22	20	20	20	20	20	
Hachlewska Apolonia	„ 9		35	22	22	20	18	22	20	22	20	18	20	18	20	20	20	18	
Zaworska Agnieszka	„ 10		35	22	22	20	20	22	22	22	20	20	20	20	20	20	20	20	
Kohmann Antoni (ojciec) . . .	„ 11		35	22	22	30	20	22	22	22	20	20	22	20	20	20	20	20	
Łepicki Maciej	„ 12		35	22	22	30	20	22	22	22	20	20	20	20	20	20	20	20	
Motylewski Wojciech	„ 13		35	22	22	30	20	22	22	22	20	20	20	20	20	20	20	20	
Mokrzycki Jędrzej	„ 14		35	22	22	20	20	22	22	22	21	20	20	20	20	20	20	20	
Michoński Franciszek	„ 15		35	22	22	30	19	22	22	22	20	19	19	19	19	19	19	19	
Jakubiczka Piotr	„ 16		35	22	22	30	22	22	22	21	20	20	20	20	20	20	20	20	
Frankowska Anna	„ 2	W jatk. mur. na halickiem	35	22	22	30	20	22	22	22	20	20	20	20	20	20	20	20	
Motylewski Klemens	„ 3		35	22	22	30	20	22	22	22	20	20	20	20	20	20	20	20	
Solski Ludwik	„ 4		35	22	22	30	20	22	22	22	20	20	20	20	20	20	20	20	
Niewiadomski Walenty	„ 5		35	22	22	20	20	22	22	22	20	20	20	20	20	20	20	20	
Rożniatowicz Kazimierz	„ 9		35	22	22	25	20	22	22	22	20	20	20	20	20	20	20	20	
Simon Rothstein	w budzie nr. 1	Na Choraż-czyznie	30	22	22	30	17	20	20	20	19	17	17	17	17	18	18	17	
Schrenzel Feiwel	„ 9		26	21	21	21	17	21	21	21	18	17	17	17	17	17	17	17	
Gołębski Antoni	w budzie nr. 2	przy jatk. krakow.	35	22	22	30	20	20	22	20	20	20	20	20	20	20	20	20	
Romanowska Marya	„ 5		35	22	22	20	20	22	22	22	20	20	20	20	20	20	20	20	
Mokrzycki Karol	„ 6		35	22	22	20	20	22	22	22	22	20	20	20	20	20	20	20	
Danielski Franciszek	„ 7		35	22	22	20	20	22	22	22	22	20	20	20	20	20	20	20	
Lipanowicz Jakób	„ 8		35	22	22	30	20	22	22	22	20	20	20	20	20	20	20	20	
Niewiadomski Walenty	„ 11		35	22	22	20	20	22	22	22	20	20	20	20	20	20	20	20	
Ostrowicz Amalia	„ 21		28	22	22	22	14	22	22	22	19	18	18	18	18	18	18	18	
Pordes Mojżesz	„ 16 na p. brodz.		22	18	18	18	16	18	18	18	17	16	16	16	16	16	18	16	
Hartel Izak Hersz	15 obok koś. ś. Anny		28	20	20	22	18	20	20	20	20	18	18	18	18	18	20	18	
Schrenzel Feiwel	13 Ulica strzelecka		28	21	21	21	17	21	21	21	19	17	17	17	17	17	17	17	
Kugel Chaim Ber	19 „ „		30	21	22	20	20	22	22	22	20	18	18	18	18	18	18	18	
Pordes Józef	20 „ „		30	22	22	30	17	22	22	22	20	18	18	18	18	18	18	18	

Z urzędu targowego stołecznego miasta

Lwów, dnia 24. kwietnia 1861.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.